

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. XI. Miracula ab A. C. MDCXXV. ad MDCXXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](#)

280 OETINGANÆ HISTORIA
pitu torrentis pauefactus, restans
atque refugiens de ponte prolapsus
est. Clamauit opem maritus: sed e-
rat ea periculi ratio, vt opem non ad-
mitteret. Ut primùm verò peregrina-
tionis Oetinganæ voto Deiparam
conciliauit, vxor cum equo saluae-
uasit.

CAPUT XI.
MIRACULA
A.B.
A.C. MDC XXV
AD.
M DC XXXV.

I.

A.C. MDC
XXV. Iohannes Fuxius agricola de plau-
stro deciderat in limum. Vbi cùm
hæreret implicitus, currus prægra-
ui mole onustus per eum actus est,
videbaturque penitus obtritus ac
mortuus. Amici rem ultra humana
remedia positam credentes ad diui-
na perfugerunt. Itaque peregrina-
tio.

tionem Oetinganam cum sacrificio
pro salute Joannis voverunt, euentu
optatissimo, nam & viuum illum, &
paulò pòst etiam valentem aspexe-
runt.

A.C. MDC
XXVI.

I. Caupo quidam temerè cultrū
in ventrem adegerat: extractum se-
cuta sunt ilia. Jamque sacris Chri-
stianorum mysteriis ad æternitatis
expeditionem se armauerat; cùm ei
vxor inuocatâ Oetinganâ Virgine
vitæ spatium prorogauit.

II. Negotiator Passauiensis præ-
grandem onerariam, frumento onu-
stam, aduerso Oeno, in Tirolim mul-
tis equis subuehebat. Dum parat ap-
pellere, nauis refertur retrò sublapsa,
vectoresque cum equis rapit. Discri-
men vitæ rerūmque suberat præsen-
tissimum. Ingeminatur nomen Oe-
tinganæ Virginis: auxilium exposci-
tur: & mox appellitur ad ripam one-
raria, hominibus equisque saluis.

III. Alius eodem flumine do-

T 4 mum

mum Oetingâ deuehebatur. Euer-
sâ naui quattuor & viginti è nau-
gantibus mersi. Ille cum interitu
præsentique morte conflictans ani-
mo Deiparæ beneficia repetit: à qua
moneri sibi videbatur, si vitam ama-
ret, eam voto Oetingæ adeundæ sibi
assereret. Quod vt fecit, inuersæ na-
uis carina, aquis extans, laborantib[us]
pro fulcimento præbuit. quâ nisus
haud modicū spatiū decurrit,
donec auxiliari lembo exceptus in
siccum euasit.

IV. Mater fato defuncta secun-
dūm quietem adstitit filiæ: &, ô filia,
ingeminavit, ô filia, quām arduum
est cælo potiri! Quid ergo me fiet,
inquit filia: vt pote cui conscia ma-
tris virtus erat. Tunc mater: à vita
quidem beatâ repulsam non tuli; sed
arceor tantisper, quoad vna de filiis
votum à me Deiparæ nuncupatum
exequatur.. Illa ipsa, quæ matrem
loquentem audierat, sine cunctatio-
ne ne-

ne negotium suscepit: & à quindecim milliaribus Oetingam profecta voto satisfecit.

V. Mater alia de morte filii præmaturâ sic lacrimis quæstûque conficiebatur, vt parùm amentiâ distaret. Obtulit se is internoctu lamentanti: & quid est, inquit, cur plores? mihi quidem bene est: æternùm tibi erit malè, nisi Oetingæ veniam tuis peccatis quæsieris. Illa, tanquam de cælo tacta, Oetingam deproperauit, ibique cum lacrimis animæ labes pro sacro tribunali exposuit, inutili de morte filii luctu in propriæ salutis remedium conuerso.

I. Illustrissima matrona Lucia O.
tilia de Nouâ Domo, Comiti Wil-
helmo Sclavvatæ, summo viro nu-
pta, Diuę nostrę auxilio morbum pe-
riculi plenissimum depulit. Cui vt
gratiam referrent pii coniuges, duo
ex argento facta signa cognominum
Diuorum, Wilhelmi, & Luciæ sacra-

A.C. MDC
XXVI.

T 5 rie

284 OETINGANA E HISTORIA
rio Deiparæ intulerunt. Aliae eorum
dem dona, auro gemmisque confe-
cta, tribus aureorum millibus æti-
mantur. Et antehac, cùm pestilens
contagio Nouam Domum infesta-
ret; ab iisdem patrocinium Oetinga-
næ Virginis accersitum salubritatem
vrbis retulit, nemine quoquam ab eo
tempore desiderato. Adhæc cùm
incendium arci, quam incolebant,
bustum minaretur; cādem patronā
flammæ vim cohidente restinctum
est.

II. Natus est hoc anno Græci
terrificâ specie infans, oculis ouagali-
linæ magnitudine, superantibus.
Quam fœditatem auersati parentes
oculorum par argenteorum Oetin-
ganæ Diuæ promiserunt, si eius pre-
cibus ad iustam magnitudinem in-
fantis oculi colligerentur. Quod
cōfestim cum omnium admiratione
factum.

A.C. MDG
XXVIIII.

I. Quidam usque eò scelerum
con-

conscientiâ lacerabatur; vt patriâ profugerit, errando lenimentum aliquod cruciatui quæsiturus. Interea dicatam D. Stephano ingressus ædem mœstitudine ac molestiâ obdormiuit. Experrectus claram vocem audiit, si animi tranquillitatem optaret, Oetingam festinaret. Obscurus diuinæ monitioni venit Oetingam: ubi expiatis confessione vitæ maculis, dispulsâ tempestate, quietem est adeptus.

II. Franciscus Martinus Reidnerus, Archigraphei Dingelfingani filius à morbo vitæ periculum adierat. Parens Oetingam pro filio supplex profectus est. Sub quintam vespertinam eò peruenit: sub eandem horam lecto filius profiliit, & sanus lætusque per cubiculum inambulauit.

I. Maria Sibylla, eximii viri Joannis Fuggeri Comitis filia, adeò maligno corporis erat habitu, vt morbi ferme

A.C. MDC
XXIX.

ferme cum diebus, alijs alij succederent. Membris omnibus tam acuti doloris infederat sensus; ut, si quando attingeretur, anima deficeret. Medici non ex Germania tantum, sed ipsa etiam Italia euocati nihil profecerunt, malo ultra fines artus progresso. Itaque ad extremum Oetingana Diua, auxiliatum vocata venit: & sanata Fuggerinæ gloriam tulit.

AC MDC
XXX.

I. Christophorus Mailand, de Cransberg, multis ac diuturnis conflictabatur morbis. Mente, oculisq; captus, ac membris omnibus ita fractus erat, & labefactatus; ut curru ad stipem colligendam septennium solidum, fuerit circumuectandus. Ad ultimum denique periculorum ductus, cum quartum iam diem interclusa vox esset; animo votoque ad Oetinganam Virginem verso, supremum flagitauit auxilium. Quod exemplò presentariū sensit. Rediit linguae sermo: instaurata videndi,

ince-

Incedendique vis: valetudo subinde plenè restituta.

I. Strassburgi in Carinthiâ nobilis matrona Veronica Jocherina lethali, eoque contagioso morbo in ultimum vocata discrimen Rosinæ filiæ pietate erepta est. Armillas hæc Oetinganæ Virgini suas promisit; & matri in columitatem impetrauit. Non multò post eadem afflata lue Rosina filia, simili voto à matre seruata est. Exinde morbus in vniuersam penè familiam vulgatus nostræ diuæ precibus sine funere desæuiit.

I. Funestas huius anni clades, quo Gustauus Suecorum Rex, Acatholicorum Germaniæ principum, vrbi-umque ferox opibus, infesta per Boicam signa circumtulit; eximia multorum virtus, Deique ac Diuorum auxilia præsentissima compluries subleuârunt.

Vir quidam honestâ probatâque vitâ, pago, quem incolebat, à Suecis occu-

*A.C. MDC
XXXI.*

*A.C. MDC
XXXII.*

occupato, in locum solum perfugit, indagandi solertiam horrore latibrarum elusurus. Ibi mœroris desperationisque plenus humili proculbuit, ærumnásque suas, non tām supplicando, quām quiritando Oetinganæ Virgini commendauit. Obrep̄sit interea somnus. Videlur hīc sibi per speciem Oetingæ versari, Deiparām q; audire hortantem, bene speret; nihil inde periculi, vnde sit metus, imminere. Experrectus mirè erectum sensit animum. Itaque progressus de latibulis per medios hostes, omni maleficio immunis, incessit, gratūsque ad salutis vindicem, Oetingam properauit.

II. Binæ virgines, cum laudata pudicitia matronâ, in Sueciorum militum inciderant manus. Cum precibus minisque earum oppugnaretur castitas, neque pateret euadendi probri via; Virginis Oetinganæ fidem implorauere. Et confessim ruf-

pes

pés proci in diuersa diuinitus acti
diffugerunt. Plures alix, cùm virgi-
nes, tūm matronæ, eādem vindice,
labem eandem abarcuere.

III. In pago quodam Suecici mi-
lites sartorem, collo in laqueum in-
serto, suspenderant, laxiore nexu,
quām ut confessim animam elide-
ret. Illis dilapsis Oetinganæ se Vir-
gini commendauit. secundūm quod
somno mergi sibi est visus. Interea
fortuitò quidam eò accesserunt, &
laqueum resciderunt. Oetingæ de-
in grates sospitæ suæ meritas persol-
uit.

IV. Quod hostis Ripense Nori-
cum, siue eam Boicæ inferioris par-
tem, quam Oenus in Orientem à re-
liquâ prouinciâ diuidit, non intraue-
rit; nemo est, qui tutelæ potius no-
stræ Diuæ, quām fluminis, armato-
rumque præsidio tribuendum sen-
tia.

I. Rapuerant viri nobilis Landis.
huta.

A.C. MDC
XXXIIII

hutani coniugem Weinmarici ad castra. Maritus eam & à probro, & sibi vindicaturus, sponsionem fecit, si saluam reciperet, sacrificium Oetingano in Sacello cum cantu confici curaturum. Tunc erectus animo in castra processit, coniugemque per arma, iactosque tormentis globos perquisiuit, & repertam domum latius reduxit.

II. Eundem ad modum salutifiliæ consuluit Vdalricus Leukerus Landishutanus. quam cùm raptam à Weinmariensibus accepisset; mox, edito visendæ Virginis Oetingana voto, progressus in pōtem, Isaræ inieatum, vbi etiamtunc certamen cum hostili manu feruebat; eam sub equo Suecici militis proculandam reperit. Audentem fecit prolis amor, & voti recentis fiducia. Intulit se in pugnantium globum, filiamque presenti letho eripuit: seruatam cùm liis quinque liberis domum reduxit.

III. Jo-

III. Joannes Jacobus Montoia,
Monacensis, non procul patriâ, qui-
nis à militibus exceptus, duobus glo-
bis ad ferrei fili extrema reuinctis,
ictus est: quorum alter corpus trans-
abiit, alter hæsit. Mediçi arte diffisi
mortem denuntiauerant; & mori-
turus animam salutis remediis pro-
curauerat; cùm tertio post die Oe-
tingana memoriam Virgo subiit:
quam vbi voto nuncupato auxilium
poposcit, quarto pòst die ex toto
conualuit, & publico se commisit.

I. Captâ inauspicatissimis Ber-
nardi Ducis Weinmariensis auspici-
is, multoque incolarum sanguine,
barbarum in morem, respersâ Lan-
dishutâ; ciuis quidam in quæstio-
nem de gazâ Ecclesiæ raptus, cùm
negaret aliquid sibi de cæ constare;
pugnis primùm atrociter contusus;
reuinctis deinde post tergum mani-
bus, haustu, quem Sueicum vocant,
excruciatus est. Nimirum aquæ tan-

*AC MDC
XXXIV.*

V tum

tum in eum , dispeſſis vi faucibus, ingurgitârunt, vr rumpendus omnino videretur. Inter hæc misero Deiparæ auxiliū exposcente, votūmq; pro valitudine quondā factū, & adhuc neglectum , animo repetente, ac nouo profectionis Oetinganæ promillo fidem obstringente; ecce funes , quibus tenebantur manus, sine molitione vllâ , cum admiratione spectantium , rumpuntur in frusta. Cùm viribus humanis (quæ sanè modicæ erant) id effectum tribuerent alii, & eò haustum alterum pararent; vnaus, Deo animum permouente, vt parcerent, commilitonibus persuasit: qui proinde alapis multatum dimiserunt. Iis digressis votum instaurauit, Deoque ac Deiparæ, sotibus, gratiam habui.

CAP.